Číslo jednací: 30Cm 422/2012 - 42

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Radimem Novotným v právní věci **žalobce:** Komerční banka,a.s., se sídlem Na Příkopě 969/33, 114 07 Praha 1, IČ: 45317054 právně zastoupeného JUDr.Jiřím Vlasákem, advokátem, se sídlem Jankovcova 1518/2, 170 00 Praha 7 proti **žalovanému č.1:** [SPOLEČNOST 1] a.s., se sídlem [Místo], IČ: [Číslo 1], **žalovanému č.2**: [Jméno a Příjmení 1], nar. [Datum], bytem [Místo] a **žalovanému č.3:** [Jméno a Příjmení 2], nar. [Datum], bytem [Místo]

o námitkách žalovaného č.2 proti směnečnému platebnímu rozkazu sp.zn. 30 Cm 422/2012-11

t a k t o:

I. Směnečný platební rozkaz sp.zn. 30 Cm 422/2012-11 ze dne 12.prosince 2012 ve vztahu k žalovanému č.2 v rozsahu výroků pod body a),b),c) se ponechává v plném rozsahu v platnosti.

II. Směnečný platební rozkaz sp.zn. 30 Cm 422/2012-11 ze dne 12.prosince 2012 ve vztahu k žalovanému č.2 v rozsahu výroku pod bodem d) se zrušuje.

III. Žalovaný č.2 je povinen žalobci zaplatit Kč 78.838,40 na náhradu nákladů řízení k rukám právního zástupce žalobce, a to ve lhůtě 3 dnů od právní moci rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhal na žalovaných zaplacení směnečné pohledávky ve výši Kč 533.376,91 s příslušenstvím a odměnou s odkazem na směnku vlastní vystavenou žalovaným č.1 dne 24.září 2010.

Žalovaný č.2 v námitkách proti vydanému směnečnému platebnímu rozkazu uvedl, že směnka byla původně blankosměnkou bez uvedení směnečné sumy a data splatnosti s tím, že po svém vyplnění se stala neplatnou, neboť byla vyplněna neoprávněně. Žalobce ve svých skutkových tvrzeních ničeho netvrdí o existenci vyplňovacího prohlášení směnečného, přičemž blankosměnka byla vyplněna v rozporu s tímto prohlášením.

Žalovaný č.2 v námitkách dále uvedl, že v důsledku neprovedené protestace směnky došlo k zániku postihových práv vůči výstavci a avalistům.

Žalobce v písemném vyjádření ze dne 24.června 2013 uvedl, že námitka týkající se výše směnečné sumy je příliš obecná a nekonkrétní s tím, že žalobce není povinen uvádět kauzální důvody a specifikovat, jakým způsobem dospěl k výši směnečné sumy. Nad rámec uvedl, že k vyplnění blankosměnky došlo ve shodě s vyplňovacím prohlášením směnečným ze dne 24.září 2010. Ohledně námitky týkající se zániku postihových práv v důsledku neprotestace směnky uvedl, že protestovat směnku vůči dlužníkům přímým nebylo třeba s tím, že vykonání protestu k zachování práv je zapotřebí vůči dlužníkům nepřímým.

Soud projednal věc bez účasti žalovaného č.2 za podmínek § 101 odst.3 o.s.ř., který se k jednání bez omluvy nedostavil.

Ze směnečné listiny soud zjistil, že žalovaný č.1 vystavil dne 24.září 2010 směnku vlastní, kterou se zavázal žalobci zaplatit dne 23.října 2012 směnečnou sumu ve výši Kč 533.376,91 s tím, že žalovaní č.2 a č.3 převzali směnečné rukojemství.

Ze Smlouvy o zajištění blankosměnkou č. [Číslo 1] ze dne 24.září 2010 bylo zjištěno, že žalobce uzavřel s žalovaným č.1 smlouvu k zajištění pohledávky z úvěru dle úvěrové smlouvy č. [Číslo 2], jež byl poskytnut ve výši Kč 950.000,-. Žalovaný č.1 udělil žalobci oprávnění k vyplnění blankosměnky v případě prodlení kterékoli pohledávky z výše uvedeného závazku a to v rozsahu směnečné sumy, data splatnosti, platebního místa a doložky „bez protestu“. Za žalovaného č.1 smlouvu uzavřel [Jméno a Příjmení 1] (žalovaný č.2).

Z přílohy č.1 Smlouvy o zajištění blankosměnkou – z Prohlášení avalisty ze dne 24.září 2010 bylo zjištěno, že žalovaní č.2 a č.3 výslovně prohlásili a stvrdili svými podpisy na této listině, že připojili podpisy na směnku, u které nebyly vyplněny některé údaje

s úmyslem převzít směnečné rukojemství, jež byla vystavena za podmínek sjednaných ve Smlouvě o zajištění blankosměnkou č. [Číslo 1]

Je třeba konstatovat, že žalobce uplatnil svůj nárok z platné směnky vlastní, která obsahuje veškeré zákonné náležitosti uvedené v čl. I. § 75 zák. č. 191/1950 Sb. (dále ZSŠ) Samotná existence směnky je sama o sobě jediným a zcela dostatečným důvodem pro placení a to s ohledem na abstraktnost směnečných závazků a povahu směnky jako cenného papíru, jež může měnit své majitele bez toho, že by následný oprávněný držitel směnky musel znát okolnosti, za kterých byla vystavena. Při uplatnění směnečného nároku z platné směnky proto žalobce nemusí žádné jiné skutečnosti již prokazovat.

K námitce neoprávněného vyplnění blankosměnky a následkem této skutečnosti neplatné směnky je třeba uvést, že není povinnosti majitele směnečné listiny ve skutkových tvrzeních uvádět, zda byla směnka v minulosti blankosměnkou, a za jakých podmínek byla vyplněna. Je podstatné a zcela postačí uvést, že žalobce je majitelem směnky obsahující určité náležitosti, z níž vyplývají určité nároky. Proto není důkazní povinností žalobce předkládat a dokazovat skutečnosti pramenící z dohody o vyplňovacím prohlášení směnečném včetně způsobu jejího vyplnění.

Pokud byla směnečná listina v minulosti skutečně blankosměnkou a byla vyplněna v rozporu s dohodou, je na žalovaném, aby takové skutečnosti zcela **konkrétně** uvedl ve svých tvrzeních, ke kterým předloží nebo navrhne příslušný důkaz. V daném případě žalovaný č.2 však toto neuvedl a setrval na tvrzení, že existence vyplňovací dohody není součástí skutkových tvrzení v žalobě, a proto byla blankosměnka vyplněna neoprávněně a směnečná suma a datum splatnosti jsou v rozporu s dohodou. Výše uvedená tvrzení žalovaného č.2 je třeba vyhodnotit jako obecná, nekonkrétní a z tohoto důvodu je třeba námitku označit za neodůvodněnou. V této souvislosti je nutno uvést, že nad rámec důkazních povinností žalobce prokázal existenci dohody o způsobu vyplnění blankosměnky včetně prohlášení avalisty žalovaného č.2, což nebylo v námitkách žádným způsobem zpochybněno.

K námitce, že nedošlo k protestaci směnky, je třeba uvést, že směnka neobsahuje doložku „bez protestu“. V souladu s čl.I § 53 odst.1 ZSŠ zmeškáním lhůt stanovených k protestaci pro nepřijetí nebo pro neplacení ztrácí majitel svá práva proti indosantům, výstavci a všem ostatním osobám směnečně zavázaným **vyjma příjemce**. S odkazem na ust. čl.I § 77 odst.1 ZSŠ platí výše uvedené ustanovení i pro právní úpravu vlastní směnky s tím, že výstavce vlastní směnky je zavázán stejně jako příjemce cizí směnky (čl.I § 78 odst.1 ZSŠ). Z výše uvedeného vyplývá, že nevykonání protestu proti přímým dlužníkům, tj. vůči výstavci (žalovanému č.1) i vůči avalistům (žalovaným č.2 a č.3) nemá za následek zánik práv ze směnky.

Jelikož jiné námitky nebyly ze strany žalovaného č.2 uplatněny, postupoval soud dle 175 odst.4 o.s.ř. a ponechal směnečný platební rozkaz ve vztahu k žalovanému č.2 v meritorní části v rozsahu výroku pod body a), b) a c) v platnosti.

Vzhledem k tomu, že Ústavní soud nálezem pléna ze dne 17.dubna 2013 sp.zn. Pl.ÚS 25/12 uveřejněným pod č. 116/2013 Sb. zrušil s účinností od 7.května 2013 vyhlášku č. 484/2000 Sb. jako neústavní a s přihlédnutím ke sdělení Ústavního soudu ze dne 30.dubna 2013 č.Org. 23/13 uveřejněnému pod č. 117/2013 Sb. přistoupil zdejší soud rovněž ke zrušení výroku o náhradě nákladů řízení ve směnečném platebním rozkazu pod bodem d).

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 142 odst. 1 o.s.ř. v rozsahu 4 právních úkonů po Kč 10.460,- dle § 11 odst.1 vyhl.č. 177/96 Sb. za převzetí zastoupení, podání žaloby, písemné vyjádření k námitkám a účast na jednání dne 19.srpna 2013, 4 paušálních částek po Kč 300,- dle § 13 odst.3 vyhl.č. 177/96 Sb., to vše zvýšené o 21% DPH a dále včetně náhrady soudního poplatku ve výši Kč 26.760,-.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení a to k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.

V Praze dne 19. srpna 2013

JUDr. Radim N o v o t n ý , v.r.
s a m o s o u d c e

Za správnost:
P.